

حذف دانه های پسته قبل و بعد از سخت شدن پوست استخوانی

چه تاثیری بر قابلیت جبران سازی درختان پسته دارد؟

این صورت صدمه ی احتمالی سنک، کاهش چشمگیر محصول را نسبت به سال های آور در پی خواهد داشت. اندازه گیری وزن مغز در زمان برداشت محصول در سال های آور و ناآور نشان می دهد که تلف شدن دانه ها در هر زمانی از فصل، باعث هیچ گونه افزایشی در وزن دانه ها نخواهد شد. حذف کردن دانه ها از یک خوشه تاثیری بر درصد دانه های باقیمانده و دانه های پُر شده (مغز گرفته) در سایر خوشه های درخت نخواهد داشت.

اطلاعات بدست آمده بیانگر این است که رابطه ی محکمی بین ضایعه پوستی ناشی از حمله سنک در اول فصل و بازدهی محصول وجود ندارد. این مطالعه نشان می دهد در صورتی که در زمان منتهی به برداشت تلفاتی اتفاق بیفتد مقدار محصول به طور معناداری کاهش خواهد یافت.

برگرفته از مقاله:

The Effect of Nut Removal Before and After Shell Hardening on The Compensation Capacity of Pistachio/ Robert H. Beede/ 1997

استخوانی نیز قابلیت جبران سازی تا حدود ۲۰ درصد دانه های پسته تلف شده را دارند. به علت اینکه در زمان سخت شدن پوست استخوانی، تعداد دانه های هر خوشه تغییر ناپذیر است، امکان جبران سازی وجود ندارد. در عوض دانه هایی که ممکن بود نیمه مغز شوند، پُر می شوند. حذف کردن دانه ها بعد از سخت شدن پوست استخوانی توصیه نمی شود، چرا که به کاهش محصول منجر می شود.

اطلاعات جمع آوری شده در خصوص سال های ناآور نشان می دهد که قابلیت جبران سازی در این سال ها هم وجود دارد اما با درجه کمتری نسبت به سال های آور. چنانچه در اواسط ماه می (اردیبهشت-خرداد) حداقل ۴۰ درصد از دانه ها قبل از سخت شدن پوست استخوانی حذف شوند تاثیری روی تعداد دانه های پسته در محصول نخواهد داشت. در سال های نا آور، درختان پسته قابلیت جبران سازی دانه های تلف شده پس از سخت شدن پوست استخوانی را ندارند. تحلیل اطلاعات در سال های ناآور نشان می دهد که تعداد دانه ها در خوشه های درختان پسته قبل از سخت شدن پوست استخوانی تثبیت می شود، که در

اطلاعات جمع آوری شده در مدت سه سال، قویاً نشان می دهند درختان پسته این قابلیت را دارند که درصد زیادی از دانه هایی را که قبل از سخت شدن پوست استخوانی تلف شده اند (دانه هایی که در اثر عوامل مختلفی همچون تنش آبی، نوسانات دمایی و پدیده های جوی و غیره ریزش نموده اند) را با رساندن دانه های نطفه دار باقیمانده جبران نمایند. این ظرفیت جبران سازی در سال های آور بیشتر مشاهده می شود. آزمایشات نشان داده است که در سال های آور، چیدن حدود ۸۰ درصد از دانه های یک خوشه در ماه می (اردیبهشت-خرداد) هیچ تاثیری بر مجموع تعداد دانه ها و تعداد دانه های پُر شده (مغز گرفته) در فصل برداشت در مقایسه با خوشه هایی که دانه های آن ها جدا نشده است (و تنها بخشی از دانه های آنها در اثر عوامل طبیعی ریزش کرده است)، نداشته است.

با شروع زمان سخت شدن پوست استخوانی یعنی هنگامی که ریزش طبیعی دانه های پسته پایان می یابد، قابلیت جبران سازی در درختان پسته رو به کاهش می گذارد. به نظر می رسد درختان پسته در سال های آور، در ماه جولای (تیرماه) پس از سخت شدن پوست